

Alena Gottwald - představení

Dobrý den, střešovický sbore:-)

Něco o mně

Jmenuji se Alena a se svým manželem Ondřejem jsme členy střešovického sboru 8-10 let.

V předchozích letech jsme chodili k Salvátoru.

Pracuji spolu s Ondřejem v rodinné firmě, kterou jsme založili před 22 lety.

Firma má okolo 15 zaměstnanců a zabývá se reklamou a marketingem.

Jsem hrdá, že se nám, malé české firmě, daří už tolik let držet krok s velkými mezinárodními dravci a dělat celou řadu projektů od čisté komerce po sociálně prospěšné projekty.

Přivedli jsme s Ondřejem do Střešovic dnes již dospělé děti, pokřtili jsme zde několik příbuzných. Můj velký koníček je plavání. Propadla jsem mu před 7 lety a baví mě hlavně dlouhé trasy. Až

skončí covid, ráda bych se zúčastnila mezinárodního závodu Ocean swim race.

Se synem Tomášem, který organizuje už rok online přenosy nejen Bohoslužeb, jezdíme 4 roky vařit na dětský letní tábor s našimi faráři.

Něco o sboru

Náš sbor je jedinečný svojí velikostí napříč generacemi. Mohlo by se zdát, že to není žádná hodnota. Ale díky tomu se tady setkává velké množství osobností a názorů, velkých rodin i bezdětných, mladých i starších.

Neznám žádné jiné společenství, myslím i ne - náboženské, kde by bylo možné zažít takovou různost.

Je to zajímavé, obohacující, ale také náročné. Neustálá korekce vlastních názorů, nutnost se přizpůsobovat i tomu, s čím člověk nesouhlasí.

Protože celý fungující sbor je hodnota. Ne mít pravdu nebo prosadit vlastní názor.

V našem sboru je hodně dětí, hodně naděje a také hodně strachu o ně, aby člověk něco nepokazil, děti zůstaly i až se stanou dospělými.

Mrzí mě, že už nemáme dva faráře. Nevidím vůbec do pozadí celého sporu, takže moje názory mohou vypadat naivně. Ale to, že faráři vypadali zdánlivě nekompatibilně, ve mně celé roky vyvolávalo pocit hrdosti a toho, že zde máme my všichni velký vzor ve škole snášenlivosti, a živé svědectví, že z různosti vzniká energie.

Mám ráda různorodost. Věřím, že dobré nápady a rozvoj hůře vzniká ze stejnosti, stejného názoru a lépe z nutnosti chodit v botách toho druhého a schopnosti dívat se na svět i jinými brýlemi než těmi, co mám na nose.

To si myslím, že je pro náš sbor velká příležitost. Můžeme se hádat a vzájemně přesvědčovat o svojí pravdě. Ale to nemá, tedy podle mně, žádné dobré řešení.

Nebo si můžeme víc naslouchat, upozadovat svoji pravdu a svoje vidění světa ve prospěch nás všech a zachování našeho společenství v jeho různosti, včetně toho, s čím nesouhlasíme.

Pojďme se zaměřit na to, co nás spojuje a ne na to, co nás dělí.

Ve sboru bych se ráda věnovala rychlejší integraci nově příchozích.